. -
ерія геогр. 2012. ип. 40. . 2. . 60–67

VISNYK LVIV UNIV.
Ser. Geogr. 2012. N 40. . 2. P. 60–67

911.3

“ ” т “ ”

. бінськ

ьвівський н ціон льний університет імені в н р нк ,
вул. . орошенк , 41, м. ьвів, 79000, кр їн

ро н лізов но версії походження хоронім “ кр їн ”. ояв нових тлум чень генезису н зви н шої кр їни н суч сному ет пі з свідчує кту льність цієї теми дослідження. озглянуто етимологію хоронім “ осія” бстр гов но від ідеологічного н ш рув ння минулої історичної доби.

лючові слов : топоніми, хороніми, гідроніми, ойконіми.

кр їнськ н родність скл д л сь історично. ревентивно, передуючи утворенню н ції, формув лись її етнічні елементи: мов , територія, економічне підґрунтя, культур . ля з вершення процесу спільного етнічного с моусвідомлення їй потрібн бул спільн н зв . л сне у XIV–V ст. відбулося злиття місцевого слов’янського т іншого н селення иївщини, ереясл вщини, ернігівщини, олині, оділля, лицької землі, к рп ття і уковини в єдину укр їнську н родність, якій, щоб відстояти свій етнічний і культурно-історичний розвиток, довелося вистояти в трив лій боротьбі проти т т рських з г рбників, витрим ти гресію з боку сильніших держ в: зокрем литовську, польську, угорську. езв ж ючи н простоту і зрозумілість цієї н зви, існує низк к рдин льно протилежних думок про її походження, тому пит ння досі відкрите.

о стосується н зви “ осія”, то доведення історичної пр вди щодо етимології цього хоронім до широкого з г лу і припинення політичних спекуляцій н цьому ґрунті н віть н дв дцять першому році укр їнської суверенності більш ніж кту льне.

суч сному ет пі походження хоронім “ кр їн ” н м г ються пояснити по-новому, зокрем , . р тко- утинський (1996), незв ж ючи н численні версії, висловлені р ніше. оронім “ осія” тр ктов ний як грецький в рі нт н зви “ усь” і штучно н с джений етром після івнічної війни 1721 р. с джений вл сне як “ осійськ ” імперія, не “ уськ ”. р держ вою російської держ вності, яку вперше поч ли визн в ти як с мостійну держ ву близько 1547 р. з ч сів в н IV розного, було осковське ц рство, осковія, бо кр їн оксель, з . елінським (2009) (ще одне новітнє дослідження). ме поняття “ усь”, яке уже зг д но, історики вв ж ють соціальною н звою, що об’єднув л пр влячу верхівку, не вкл д ючи в неї нічого етнічного. іншого боку, існув ло чітке формулюв ння: усь — це територія довкол иєв , пізніше иївське, ереясл вське і ернігівське князівств і лише в – ст. поняття “держ в ” поч ло поширюв тися н всі землі, які визн в ли вл ду великого иївського князя як першого серед рівних.

ш мет – висвітлення версій походження хоронімів “ кр їн ” і “ осія” з ур хув нням н йсуч сніших. икорист ння н пр цьов ного м тері лу в процесі викл д ння курсу “ опонімік кр їни”.

© бінськ ., 2012

оходження н зви " кр їн ". версією . елик нов , висловленою в книзі « *рници уси з скифским горизонтом р зыск ний о её н ч ле. ревние русские и сл вянские имен днепровских порогов*" (дес , 1877), усь бере поч ток від скіфів. втор н м г вся усі східнослов'янські геогр фічні н зви пояснити н скіфсько-ір нсь-кій основі, ігноруючи фонетичні з кони і роблячи довільні зближення, як з зн ч є . триж к. " *кр їн* ", н думку . елик нов , походить від того ж кореня, що й с н-скритське слово "*укхр іїн* ", тобто "горб, земляний бугор". овляв, "рубіж, що охороняється сторожовими могил ми (кург н ми), він ("н род") з вжди н зив в кр їною" [7].

о-іншому тр ктув в цю н зву російський учений . дєждін. ін прирівнюв в н зву кр їн до інших топонімів подібного звуч ння, вв ж ючи їх дуже д вніми. пр ці " *пыт исторической геогр фии русского мир* " (1837) він пис в, що три кр їни (кр йны), які зберегли н той ч с свої н зви: *ніпровськ* (земля укр їнських коз ків), *ун йськ* (земля ст род вніх к рнів, нинішній встрійський р йн) і *ол бськ* (" льбск я" – земля ст ровинних укрів, суч сний прусський ккерм рк), потрібно вв - ж ти споконвічними кр ями суто венедослов'янського світу, який ст новив один із трьох первинних ш рів європейського н родон селення.

еякі вчені н зву кр їни пов'язув ли з тим же коренем, що й у н зві р їни (*Krajina,* л тинське *Carnia*) – сербської втономної обл сті в орв тії; польської р й-ни; з к рп тської (уської) р їни (р йни) – т к, з свідченням . олов цького, н - зив л ся гірськ ч стин жгородського й емнянського повітів колишньої горщини; і з " р їною" – ч стиною б лтійського омор'я.

ул спроб виводити цей хоронім від дієслов "укр яти", тобто вріз ти, — мовляв, укр їнські коз ки мечем своїм укр юв ли від ворог землі.

ільшість схилял ся до думки, що н зв походить від прийменникової конструкції "у кр я", тобто є погр ничною територією. . рушевський т кож, шук ючи тлум - чення походження термін кр їн , спинився н версії окр їни (погр ниччя). ерсія вторитетного вченого бул безз перечно прийнят б г тьм укр їнськими історик ми того ч су. ослуговув лися цією версією й р дянські історики без зміни суті тлум - чення, проте в іншому р курсі.

ідомий мовозн вець . отебня, відхиляючи думку про те, що місцеве н селення н зив ло свою землю кр їною ще у VIII ст., з свідчув в, що усяк кр йня від чогось земля н зив л ся кр їною. н чення "погр ниччя" в ньому вб ч ли укр їнські мово-зн вці . римський і . имченко. втор нгломовної історії кр їни . убтельний т кож стверджув в, що кр їн – це т ки "земля скр ю", ле не осії (як тлум чил більшість), вропи. . рінченко у пр ці " лов рь укр їнської мови" (вид ній 1907–1909) у зн ченнєвому спектрі слов " кр їн " н перше місце пост вив поняття "кр їн ". . имченко, як стверджує . триж к, н д в в в ги в ньому і "зн ченню території цілого".

рофесор кр їнського вільного університету . елухін у книзі " *кр їн — н зв н шої землі з н йд вніших ч сів*" (р г , 1936; перевид но 1992 р. [8]) різко розкритикув в версію . рушевського т його послідовників. чений стверджує, що в п - тіївському, т т рському літопис х, ересопницькому в нгелії 1556 р., у геогр фів XVI ст. слово кр їн вжито в зн ченні окремої землі зі своїми меж ми, погр ниччями й окр їн ми. . елухін н голосив, що н зв р їн , кр їн , кр їн , які вжито у літопис х як синоніми, походять від з г льновжив них слів кр їн , вкр їн , укр їн . кр їн і кр їн – це дві форми одного слов , у якому поч ткові звуки вз ємоз міню-

ються відповідно до х р ктерної особливості укр їнської мови. ме цей ф кт підтверджує укр їнське походження хоронім кр їн .

едослідженість походження цієї н зви, невизн ченість ч су й місця її виникнення і первинного з стосув ння породжув ли н йрізном нітніші і серед них нерідко ре кційні (великодерж вно-шовіністичні і буржу зно-н ціон лістичні) теорії.

кр їною вперше з нотов но територію стосовно околиць ереясл вщини 1187 р. друге вон з'явил ся н літописних сторінк х у 1189 р. як н зв г лицького ониззя (межиріччя ністр і івденного угу). рім лицької кр їни, бул ще кр їн " олинськ ", зг д н з ч сів нил лицького, у 1213 р.

першій половині ст. це слово, очевидно, н було н стільки широкої популярності, що потр пило н віть н сторінки т т рського літопису. же 1280 р. київський літописець з фіксув в явище чергув ння поч ткового - з - перед голосним і приголосним.

ериторі льн н зв кр їни не обмежув л ся простор ми суч сної укр їнської землі. прикл д, під 1270 р. у псковському літописі йдеться про " сковську" кр їну, де згодом сформув л сь російськ н родність. ул ще й " кр їн олоцьк ", що ввійшл до скл ду м йбутньої ілорусі.

1481 р. в документ х зг д но " осковську кр їну" (бул з р. кою), яку хотіли погр був ти ординські т т ри, одн к були змушені втік ти під н тиском московської р ті. ю ж " кр їну" 1512 р. т кув ли кримські т т ри, потім литовське військо.

тже, у д внину це слово було поширене як територі льн н зв окр їнних земель м йже через весь східноєвропейський простір: від орного моря і до івнічного ьодовитого оке ну.

роте в міру того, як зник ли окремі феод льні князівств , поглинуті новоутвореними великими держ в ми, з неп д ли й ці топоніми, оскільки їхні об'єкти н зив ння перетворюв лися із окр їнних у серединні, держ вні рубежі відсув лися, н прикл д, у осковській держ ві щор з д лі н схід: з р л, у ибір, до ихого оке ну.

лише територія колишніх иївського т ереясл вського, ч стково й лицько- олинського князівств ще довго зберіг л своє окр їнне ст новище, перебув ючи н південному кр ю східнослов'янської ойкумени.

ст. "укр їнне" зн чення м ли н віть т кі "глибинні" колись території, як ернігівщин , вся иївщин , оділля і олинь, землі вздовж івденного угу, ереднього ніпр , у б сейні етерев , у р йоні в'ягеля (овогр д- олинського), ежибіжжя, олохівської землі, потр пивши н якийсь ч с під т т рське п нув ння.

кр їнськ земля, перейшовши в з лежність від итви, відсунул рубежі д лі н південь і схід. лівобережжі межі "литовської" кр їни відсунуто до б сейн річок м ри й іверського інця, н р вобережжі – до орного моря.

з XIV ст. поч ли вжив ти термін итовськ кр їн . ж ч стин укр їнської землі, як бул з хоплен кримським х ном, м л н зву нської кр їни[1]. окуп цією колишніх південно-укр їнських земель ольщею з'явився термін ольськ кр їн , яку у XVI ст. розділено н кр їну уську (вон ж уське воєводство, як офіційно н зив ли личину), олинську, одільську, р цл вську, иївську тощо.

[1] кр їною нською у XVIII ст. н зив ли ч ківську землю, як перебув л в духовному володінні молд вського митрополит .

собливо ж міцно з половини XVI ст. ця н зв з кріпил ся з ередньою і иж-ньою ддніпрянщиною. одній із гр мот, д тов них 1545 р., ідеться вже про “укр - їнних” коз ків – н дійних з хисників укр їнської землі.

оряд з ужив нням слов “ кр їн ” як вл сної н зви ще довго не зник ло його ви-корист ння і як невл сного з г льного термін (як з г льної н зви інших реґіонів). роте з ч сом це слово н було лише вл сноіменної функції.

кщо до XVI ст., коли з ддніпрянщиною слово кр їн ост точно з кріпилося як її вл сн н зв , з контексту того чи іншого документ ще можн з’ясув ти, що його невл сне зн чення було “окр їнн територія”, то згодом у коз цьких літопис х, з’явилося й інше зн чення цього слов . прикл д, 1657 р. у літописі мійл еличк кр їн зг д н вже в зн ченні, близькому до слов “кр їн ”. к і в попередні роки, у XVI ст. поряд з в рі нтом кр їн тр плял ся і форм кр їн .

озселення укр їнців, що втік ли від польської неволі, щор з д лі н схід з колиш-ній польський кордон, створення вн слідок визвольної війни 1648–1654 рр. укр їнської держ ви, як ввійшл н пр в х втономії до скл ду осії під н звою етьм нщини, т кож, в офіційних документ х, – лої осії чи лоросії, спричинилися до того, що слово кр їн перемістило центр в ги ще д лі н схід і з кріпилося з територією ло-бідської кр їни, прозв ної т к тому, що тут селилися втік чі “н слободи”, тобто н вільні землі. ізніше “слобод ми” н зив ли н сході й півдні кр їни вільні від кріп ч-чини поселення.

ункціонув ння цього термін у XVI –XVI ст. н інших укр їнських територіях досить суперечливе. ідомий фр нцузький к ртогр ф ійом де опл н ним перекрив в воєводств иївське, р цл вське, окутське, одільське, олинське, уське, елзьке і юблінське. “ *писі кр їни*” (1651) він н зив в кр їною всю територію між ос-ковією і р нсільв нією (умунією). нші джерел н зву кр їн поширюють ще й н еремишльську т к рп тську землі.

оряд з цим в офіційних документ х ольської т осійської держ в вжив ють тер-міни усь, л усь, л осія, лоросія; пізніше п р лельно з ними вжив ли і книжні н зви івденн усь, івденн осія, івденно- хідний кр й – ост нню як н зву трьох губерній: иївської, одільської і олинської, що протист вляли т к зв -ним лоросії (олт вщин і ернігівщин) т оворосії (териносл вщин , ерсон-щин , врія) тощо.

рський уряд, проводячи політику н сильницької русифік ції, н м г вся витр ви-ти зі свідомості укр їнського н роду с ме слово кр їн , яке, особливо під впливом творчості . евченк , ст ло символом н ціон льного єдн ння, соці льного і н ці-он льного визволення укр їнців. с джув ли термін, що виник ще в XIV ст. перев ж-но в церковних кол х і був з стосовув ний споч тку лише до лицько- олинського князівств (1315), л усь, нерідко вжив ний у книжній мові.

ермін “ лоросія”, уточнює . р тко- утинський, придум ний ще у 1303 р. си-нодом ц ргородського п трі рх ту. жив ний ц рським урядом у принизливій формі цей хоронім, згідно з елліністичною термінологією, озн ч в н спр вді корінну метро-польну усь, н против гу її північно-східній периферії. т кому ж зн ченні вжив ли н зви л і елик реція, л і елик ірменія, л і елик рит нія т ін.

хідні укр їнці, опинившись під вл дою ольщі, горщини, пізніше встро- гор-щини, ще трив лий ч с н зив ти себе русин ми, у чому були з цік влені т кож пр в-лячі кол озн чених держ в, що підтверджують численні пр ці укр їнських учених: . довського, . имонович , . ордуби, . убійович т ін.

ісля ершої світової війни з виникненням кр їнської родної еспубліки і хідно- кр їнської родної еспубліки т їхнім об'єдн нням відбулось повне відновлення єдиного н ціон льного хоронім . опр вд , ч стин укр їнців, які з лишились після ругої світової війни н укр їнських етнічних землях у скл ді інших держ в, т кож деякі предст вники укр їнської ді спори н зив ють себе русин ми, ув ж ючи цю н зву первинною.

ст. п м'ятки нотують окремі слов , які походять від слов кр їн . собливо б г то відомо їх з XVI –XVI ст. прикл д, в " *рхиве го- п дной оссии*" – в ж-ливій збірці п м'яток з історії кр їни – зг д но якогось селянин н прізвище кр -їнець, т кож дворян кр їнських. осії добре відоме прізвище кр їнцев тощо.

годом виник термін "н род укр їнський". оворячи про події 1636 р., коз цький літописець мійло еличко в першому розділі літопису зг д в один урядовий документ, н дісл ний "*войску порожскому и ц лому н роду укр инскому*".

кр їнцями, бо укр їнським н родом, споч тку н зив ли, головно жителів е-редньої ддніпрянщини, де з . мельницького був центр держ ви. годом, незв -ж ючи н протидію ц рської дміністр ції, н зв кр їн т її похідні міцно з кріпилися з жителями иївщини, олт вщини, рківщини й інших територій.

собливо б г то утворень, похідних від слов кр їн , з фіксов но в топонімії. кр їнською лінією було н зв но л нцюг фортець, збудов них у XVI ст. між ніпром і інцем, уздовж річок релі і ереки між поріжжям і етьм нщиною – офіційно для з хисту від т т р, ф ктично – для ізоляції порізької ічі. кр їнське олісся, кр -їнські рп ти чи н віть мет форично " кр їнські льпи", як н зив ють, н прикл д, к м'яні могили під с. озівкою н поріжжі, – ось зр зки геогр фічних новотворів.

ем ло витворів, похідних від н зви землі укр їнської, можн зн йти серед н й-менув нь н селених пунктів. т ном н 1967 р. . триж к н р хув в дв ойконіми " кр їн " н ніпропетровщині, три – н поріжжі, один – н иївщині, дв – н и-кол ївщині, по чотири – н онеччині і ерсонщині, шість – н рківщині і н віть один – у риму. сі вони згрупов ні у вир зний топонімічний ре л, що н г дує трикутник, вершин якого розміщен північніше рков , один кут при основі – н схід від м. ріуполь, інший – н з хід від деси. зву "укр їнський" м ють десять поселень (порізьк і рківськ обл сті – по три, умськ і онецьк – по одній, ернігівськ – по дві). ел " кр їнське" є н інничині й рківщині, " кр їнець" – н икол ївщині (дві н зви) [7].

крім жінок укр їнської н ціон льності, укр їнк ми н зив ють особливий тип господ рської будови н зр зок тр диційної укр їнської х ти.

р дянських ч сів з'явилося безліч топонімів типу " ов кр їн ". . триж к ув ж в, що ідеологічного н в нт ження т кі топоніми не м ли, були просто зіст в-леннями з кр їнк ми, т роукр їнк ми тощо. оді ж з'явилися ойконіми ільн кр їн (ерсонськ обл.), ервон кр їн (икол ївськ , ніпропетровськ і о-нецьк обл сті), ервоноукр їнк (ніпропетровщин), дянськ кр їн (онеччи-н).

йновіші дослідження стверджують, що н зв " кр їн " н спр вді н б г то д вніш , ще дослов'янськ , і м є інше зн чення. кі дослідження почин ють від н лізу рояні – першої держ ви оріїв (ріїв), зг дув ної у " лові о полку горевім" т у " е-лесовій книзі", про що дет льно пише . р тко- утинський.

оходження н зви “ осія”. росіян етнічн основ інш , ніж в укр їнців. ерж вне ядро м йбутньої оскові т осії ст новило узд льське князівство – князівство н роду меря, межі якого збіг лися з їхніми племінними територіями.

ерші слов'яни (невеликі роди в'ятичів і р димичів) з'явилися т м у – ст., прибувши, з д ними літопису, з території теперішньої ольщі. овгороді плем'я словен з'явилося близько другої половини VII ст., прийшовши, н йімовірніше з території ентр льної вропи.

землях осії у той ч с п нув ли численні фінські племен : чудь, весь, муром , меря, мордв , мещор , перм, комі, удмурти, м рійці, костром , єрзя, чухн , мокш , югр , печор тощо. зви, здебільшого, відобр ж ють відомі усім ойконіми т гідроніми. прикл д, міст яз нь (рз нь) і остром , що м ють фінно-угорські н зви й леж ть у центрі тр диційного фінно-угорського етнічного м сиву, сприйм ються як ет лони “русскости”. обто росіян можн вв ж ти результ том симіляції усіх н зв них фінно-угорських н родностей. дже тільки з д ними переписів 1989 і 2002 рр. у осії одр зу м йже н чверть поменш ло предст вників фінно-угорських н родів.

лов'яніз цію фінно-угрів пров дили князі т еркв . р вителі з пров джув ли модерніз цію, н м г ючись жити з європейським взірцем. еркв , відповідно, через посередництво грецьких, болг рських і руських релігійних просвітителів несл християнство здебільшого р зом із церковнослов'янською писемною мовою (н основі солунського ді лекту болг рської) й тільки поч сти – руську усну мову. к н слідок, н віть у пис них нібито церковнослов'янською мовою літопис х відчув ється, що н спр вді тогоч сн руськ мов бул ближч до суч сної укр їнської, ніж до російської. прикл д, із руських літописів дізн ємося, що “ ієвской усі” ніколи не було, як і князя “ л дімір ”. були “ олодымер”, “ ыъв”. рік бул “ ыбидь”. князів зв ли севолод, олодимерко, олод р, силько, в нко, олодисл в, лен , их лко, митро, нило. віть евського в літопис х зв ли лекс ндром. е ж стосується й геогр фічних т вл сних н зв – століть: “ горське урочище”, “ ядські ворот ”, “ ечерськ л вр ”, “ овбичк ” тощо. в літопис х і місцеві н зви місяців – серпень і грудень.

осіяни б г то з позичили з руської мови. окрем , до князя й княгині предки росіян зверт лися з укр їнською тр дицією: “княже”, “княгине”. російській мові тільки укр їнськ кличн форм “княже”, як і зверт ння до ог , збережен й досі, усупереч суч сним пр вил м цієї мови. е ж і з тр диційними імен ми в релігійній тр диції, як дуже консерв тивн . омусь московських п трі рхів н зив ли “ лексий” і “ ергий”, не “ лексей” і “ ергей”. укр їнців перший в рі нт з лишився як природний у живій мові, росіяни від цього відійшли.

инішня осія для світу і для с мого н селення цих територій бул споч тку сукупністю здебільшого фінно-угорських племен, ліссям, узд льським князівством, д лі – кр їною оксель, осковським князівством, осковією. рхеолог . в ров (син зн ного міністр освіти осійської імперії, президент к демії н ук у 1851 р.) пров див розкопки в остово- узд льській т яз нській землях 7 729 кург нів, д тов них VIII–XVI ст., і конст тув в їхнє тот льне фінське походження. 1860–1880 рр. цю інформ цію підтвердив інший дослідник – російський проф. . огд нов, з відув ч к федри осковського університету. одної слов'янської могили серед виявлених не було. н ково, що суч сні російські вчені відмовляються провести їхні генетичні дослідження. ю версію, крім того, підтверджують збережені гідроніми т ойконіми фінського походження в меж х остовсько- узд льських земель.

мон зви “русские” і “ оссия” використовують н офіційному рівні н р зі тільки неповні три століття. овий хоронім довго не прижив вся н віть серед н селення оскові. іякими “росіян ми” чи “русскими” воно себе не н зив ло. рубіжні історики осковію н зив ли кр їною оксель, місцеве фінське н селення із племен весі, мері, мокши, муроми, мещори н родом моксель. в ж ють, що оскв і осковія – це пізніш тр нсформ ція цієї н зви [2].

ирішити проблему зміни н зви імперії (і то не повною мірою) зміг ж етро , який у 1713 і 1721 рр. вид в ук зи про офіційне перейменув ння. би перевчити світ, який не зн в і не г д в, що м є спр ву з осією т росіян ми, він розсил в по двор х і посольств х держ в депеші, у яких вим г в н зив ти осковію в офіційному листув нні осією, ін кше листи від них він просто не прийм тиме. дн к н б г тьох європейських к рт х н віть другої половини XVIII ст. осія ще позн чен як осковія. ому й терин ще вид л письмові вк зівки з вимогою перест ти людям н зив тися московит ми під стр хом смертної к ри.

пропозиції щодо н пис ння с мого хоронім як “ оссія” [6], пропонов ні р ніше й к д. . удницьким.

тже, вл сн н зв кр їни – її хоронім – є в жливим індик тором генезису т ст новлення н ції. ет льні суч сні історичні дослідження з свідчують д вність т окремішність походження хоронім “ кр їн ” т відновлюють історичну пр вду стосовно міфів, н в’яз них більшовик ми.

одібні дослідження кту лізуються й у світлі оголошеної президентом осії митром едведєвим пропозиції щодо спільного (російсько-укр їнсько-білоруського) святкув ння 2012 р. 1150-ліття російської держ вності (як нібито почин ється з 862 р., з моменту з прошення юриковичів пр вити овгородом). цього скл д ється вр ження, що укр їнськ держ вність з д вністю поступ ється російській і виникл н території осії, що к рдин льно суперечить історичним ф кт м.

---

1. *р тко- утинський* . еномен кр їни / . р тко- утинський. – . : ечірній иїв, 1996. – 304 с.

2. *елінський* . р їн оксель, бо осковія. ом н-дослідження. ниг . / . елінський. – . : ид вництво ім. . еліги, 2009. – 376 с.

3. *еличко* . . ітопис. . 1. / . . еличко / пер. з книжної укр їнської мови, вст. ст ття, комент. . . евчук ; ідп. ред. . . иш нич. – . : ніпро, 1991. – 371 с.

4. *еличко* . . ітопис. . 2. / . . еличко / пер. з книжної укр їнської мови, комент. . . евчук ; ідп. ред. . . иш нич. – . : ніпро, 1991. – 642 с.

5. *овенч к* . . еогр фія культури: проблеми теорії, методології т методики дослідження : моногр фія / . . овенч к. – ьвів : ид вничий центр ім. в н р нк , 2008. – . 154–162.

6. *овенч к* . . кономічн і соці льн геогр фія оссії: екст лекцій / . . овенч к. – ьвів: ид вничий центр ім. . р нк , 2000. – 56 с.

7. *триж к* . . ро що розповід ють геогр фічні н зви (ліди н родів н к рті) / . . триж к. – . : ук. думк , 1967. – 127 с.

8. *елухін* . кр їн — н зв н шої землі з н йд вніших ч сів” / . елухін. – рогобич : ескид, 1992. – 248 с.

т ття: н дійшл до редколегії 09.10.2011
прийнят до друку 20.12.2011

AN ORIGIN OF HORONIMS “UKRAINE” AND “RUSSIA”

H. Labinska

Ivan Franko National University of Lviv,
. Doroshenko St., 41, UA – 79000 Lviv, Ukraine

The article analyzes the existent versions of the origin are analized horonim “Ukraine”. The update versions of origin of this horonim certifi research actualiti. Etiologi is konsidered horonim “Russia” without ideological stratifications of the past.

Key words: place names, horonyms, hydronyms, oykonims.

“ ” “ ”

. бинск я

ьвовский н цион льный университет имени в н р нко,
ул. . орошенко, 41, г. ьвов, 79000, кр ин

ро н лизиров но имеющиеся версии происхождения хороним “ кр їн ”. оявление новых толков ний генезис н зв ния н шей стр ны н современном эт пе свидетельствует об кту льности д нной темы исследов ния. ссмотрено этимологию хороним “ оссия” отстр ненно от идеологического н слоения прошедшего исторического период .

лючевые слов : топонимы, хоронимы, гидронимы, ойконимы.